

תת"ע 11517/03/17 - נרדולין אבו עוביד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תתע"א 11517-03-17 מדינת ישראל נ' אבו עוביד

תיק חיצוני: 11210323520

בפני כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא

המבקשת נרדולין אבו עוביד באמצעות בא כוחה עו"ד זובידא

איברהים

נגד

מדינת ישראל

משיבה

החלטה

כללי

1. בתחילת הדברים אציין, כי בבקשה ובתצהיר שצורף לה נעשה שימוש גם בלשון נקבה וגם בלשון זכר ("מבקש/מבקשת"), אך מאחר ובדו"ח המשטרה מצוין שמדובר בנהגת/נאשמת וגם המאשימה ציינה שמדובר בנהגת, אנקוט גם אני בלשון זו. כך או כך אין לדבר כל השלכה על תוכן ההחלטה.

הבקשה וטענות הצדדים

2. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרה של המבקשת בתאריך 05.04.17 בגין ביצוע עבירה של נהיגה במהירות של 153 קמ"ש במקום בו מותרת נהיגה במהירות של 90 קמ"ש. המבקשת לא חלקה על כך שקיבלה לידיה את ההזמנה לדיון, אך טענה כי מפאת טעות שבהיסח הדעת לא זכרה את המועד, וזו הסיבה לאי התייצבותה. בנוסף המבקשת כפרה בעובדות כתב האישום, והוסיפה וציינה כי מדובר בגזר דין חמור, ובהתאם ייגרם לה עיוות ככל שפסק הדין לא יבוטל.

3. המשיבה מתנגדת לבקשה לאור קיומו של אישור מסירה.

דיון והכרעה

4. מעיון בתיק ביהמ"ש עולה כי המבקשת קיבלה לידיה את ההזמנה לדיון במעמד קבלת הדו"ח, והיא אף חתומה על ההזמנה לדיון. כאמור, המבקשת לא כפרה בעובדה שזומנה כדיון, אך טענה שאינה מנהלת רישומים/יומן, ולא זכרה את מועד הדיון. כבר נפסק לא פעם כי טעות אינה מהווה עילה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בפרט כאשר המבקשת עצמה קיבלה את ההזמנה לדיון ואף חתמה עליה במועד ביצוע העבירה (ראה **רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא ו- רע"פ 5377/03 וגדי ג'מאל**). בנסיבות אלו, המבקשת לא הראתה סיבה טובה לאי התייצבותה לדיון.

5. גם לגופו של עניין, המבקשת, לא העלתה כל טענת הגנה שיש בה כדי להצדיק ביטול פסק הדין שניתן בהעדרה. יודגש, שלא די בכפירה כללית כדי להצדיק ביטול פסק דין שניתן בהיעדר. ראה בהקשר זה **רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** שם נקבע כי: **"בקשה לביטול פסק-דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה"**. כאמור, לא הועלתה כל טענת הגנה מהותית, והמבקשת לא הניחה כל תשתית ראייתית ולו ראשונית, שיש בה כדי ללמד על פוטנציאל כלשהו לשינוי התוצאה. מעבר לנדרש, מעיון בדו"ח המקורי אשר הוגש לבית המשפט עולה כי המבקשת לא כפרה במיוחס לה, ותגובתה במעמד קבלת הדו"ח הייתה: **"קראו לי מהבית אני ממהר"**, ומדובר לכל הפחות ב"ראשית הודיה", אם לא בהודיה ממש.

6. בכל הקשור לטענה לפיה מדובר בגזר דין חמור, אציין שאמנם לא מדובר בגזר דין מקל, אך מדובר בנהיגה במהירות מופרזת (63 קמ"ש מעל המותר) לה מתווספת העובדה שמדובר ב"נהגת חדשה", ומדובר בנסיבה מחמירה.

7. בשולי הדברים, אין להתעלם גם מהעובדה שבקשה זו הוגשה לאחר שחלפו יותר משנתיים וחצי ממועד פסק הדין. מדובר בשיהוי ניכר ללא כל הסבר מניח את הדעת, בפרט לאור העובדה שהמבקשת ידעה שזמנה לדיון והיה עליה לברר תוצאותיו, ולא להמתין עד היום.

8. לאור כל האמור לעיל, לא שוכנעתי כי ייגרם למבקשת עיוות דין אם פסק הדין יוותר על כנו.

9. הבקשה נדחית.

10. להודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"ט שבט תש"פ, 14 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.